

Zadeva C-637/20

Predlog za sprejetje prehodne odločbe

Datum vložitve:

25. november 2020

Predložitveno sodišče:

Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska)

Datum predložitvene odločbe:

18. november 2020

Pritožnica in nasprotna stranka

Skatteverket

Nasprotna stranka in pritožnica

DSAB Destination Stockholm AB

[...]

PREDMET

Vnaprejšnje davčno stališče glede davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV); potreba po pridobitvi predhodne odločbe Sodišča Evropske unije

Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče, Švedska) izdaja naslednji

Sklep

Od Sodišča Evropske unije se pridobi predhodna odločba na podlagi člena 267 PDEU v skladu s prošnjo za tako predhodno odločbo, priloženo temu sklepu. [...]

[...]

Predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU za razlago člena 30a Direktive Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Direktiva o DDV)

Uvod

- 1 Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče) želi s predlogom pridobiti pojasnila o tem, kako je treba razlagati pojma „kupon“ in „večnamenski kupon“ iz Direktive o DDV ter kaj pomenita. Vprašanje za predhodno odločanje se je pojavilo v sporu, v katerem je družba, ustanovljena za prodajo kartice, imenovane „mestna kartica“, ki imetniku v omejenem obdobju in do določene vrednosti daje pravico, da na določenih krajih pridobi določene storitve, zaprosila za vnaprejšnje davčno stališče.

Upoštevne določbe prava Unije

- 2 Člen 2 Direktive o DDV določa transakcije, ki so zavezane DDV. Med njimi so med drugim storitve, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo.
- 3 Člen 30a, točka 1, določa, da „kupon“ pomeni instrument, v zvezi s katerim obstaja obveznost, da se sprejme kot plačilo ali delno plačilo za dobavo blaga ali opravljanje storitev, pri čemer so blago, ki bo dobavljeno, ali storitve, ki bodo opravljene, ali identiteta njihovih morebitnih dobaviteljev navedeni na samem instrumentu ali v pripadajoči dokumentaciji, vključno s pogoji uporabe takšnega instrumenta.
- 4 V skladu s členom 30a, točka 2, „enonamenski kupon“ pomeni kupon, v zvezi s katerim sta ob njegovi izdaji znana kraj dobave blaga ali opravljanja storitev, na katere se nanaša kupon, in DDV, ki ga je treba plačati za navedeno blago ali storitve.
- 5 Člen 30a, točka 3, določa, da „večnamenski kupon“ pomeni kupon, ki ni enonamenski kupon.
- 6 Člen 30b(2) določa, da mora biti dejanska izročitev blaga ali dejansko opravljanje storitev v zameno za večnamenski kupon, ki ga dobavitelj sprejme kot plačilo ali delno plačilo, predmet DDV v skladu s členom 2, pri čemer vsak predhodni prenos tega večnamenskega kupona ni predmet DDV.
- 7 Člen 73 določa, da mora davčna osnova pri dobavah blaga in opravljanju storitev zajemati vse, kar pomeni plačilo, ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od pridobitelja, prejemnika ali tretje osebe za te dobave, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takšnih dobav.
- 8 Člen 73a določa, da mora biti brez poseganja v člen 73 davčna osnova za dobavo blaga ali opravljanje storitev v zvezi z večnamenskim kuponom enaka plačilu, plačanemu za kupon, oziroma, če teh informacij ni na voljo, denarni vrednosti, navedeni na samem večnamenskem kuponu ali v pripadajoči dokumentaciji, zmanjšanemu za znesek DDV, ki se nanaša na dobavljeno blago ali opravljene storitve.

- 9 Členi 30a, 30 b in 73a so bili vstavljeni z Direktivo (EU) 2016/1065.
- 10 V uvodni izjavi 4 Direktive 2016/1065 je navedeno, da bi se morala ta pravila nanašati samo na kupone, ki se lahko unovčijo za dobavo blaga ali opravljanje storitev. Vendar ta pravila ne bi smela zadevati instrumentov, ki imetniku zagotavljajo popust ob nakupu blaga ali storitev, ne zagotavljajo pa mu pravice do prejetja takšnega blaga ali storitev.
- 11 V uvodni izjavi 5 je navedeno, da določbe glede kuponov ne bi smele povzročiti nobene spremembe pri obravnavi vozovnic, vstopnic za kinematografe in muzeje, poštne znamke in podobnega z vidika DDV.

Nacionalne določbe, ki se uporabljajo v obravnavani zadevi

- 12 V poglavju 1, člen 1, prvi odstavek, mervärdesskattelagen (1994:200) (zakon (1994:200) o davku na dodano vrednost) je določeno, da je treba DDV v državno blagajno plačevati med drugim za obdavčljive storitve, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na nacionalnem ozemlju. V skladu s poglavjem 2, člen 1, tretji odstavek, točka 1, izraz „opravljanje storitev“ pomeni, da je storitev osebi opravljena, prenesena ali drugače zagotovljena za plačilo.
- 13 V skladu s poglavjem 1, člen 20, „kupon“ pomeni instrument, v zvezi s katerim obstaja obveznost, da se sprejme kot plačilo ali delno plačilo za dobavo blaga ali opravljanje storitev. Blago, ki bo dobavljeno, ali storitve, ki bodo opravljene, ali identiteta njihovih morebitnih dobaviteljev morajo biti navedeni na samem instrumentu ali v pripadajoči dokumentaciji, ki vključuje pogoje uporabe takega instrumenta.
- 14 V poglavju 1, člen 21, je določeno, da „enonamenski kupon“ pomeni kupon, v zvezi s katerim sta znesek DDV, ki ga je treba plačati za blago ali storitve, ki so zajeti s kuponom, in država, za katero se šteje, da je bilo v njej dobavljeno blago ali so bile v njej opravljene storitve, ob izdaji kupona že znana. „Večnamenski kupon“ pomeni kupon, ki ni enonamenski kupon.
- 15 V poglavju 2, člen 12, je določeno, da je treba dejansko izročitev blaga ali dejansko opravljanje storitev v zameno za večnamenski kupon, ki ga dobavitelj sprejme kot plačilo ali delno plačilo, šteti za dobavo ali opravo v smislu poglavja 2, člen 1. Predhodni prenosi večnamenskih kuponov pa ne pomenijo dobav blaga oziroma opravljanja storitev.
- 16 V poglavju 7, člen 3c, je določeno, da plačilo pomeni vse, kar prodajalec prejme ali mora prejeti od kupca ali tretje osebe, vključno s kakršnimi koli subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno blaga ali storitev. V primeru dobave blaga ali opravljanja storitev v zameno za večnamenski kupon je treba plačilo za kupon šteti za plačilo blaga ali storitev. Če ni informacij o tem znesku, je treba za plačilo šteti denarno vrednost, navedeno na večnamenskem kuponu ali v dokumentih, ki so z njim povezani.

Dejansko stanje v postopku

- 17 Obravnavana zadeva se nanaša na vnaprejšnje davčno stališče, ki ga je izdala Skatterättsnämnden (komisija za davčno pravo, Švedska) v zvezi z vprašanjem, ali je mestna kartica večnamenski kupon. Zoper ta del vnaprejšnjega davčnega stališča sta tako Skatteverket (švedska davčna uprava) kot družba, ki je zaprosila za stališče, DSAB Destination Stockholm AB, vložili pritožbo pri Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče). Pritožba zoper vnaprejšnje davčno stališče je bila vložena tudi v delu, v katerem so v njem obravnavana s tem povezana vprašanja.
- 18 Okoliščine zadeve so take.
- 19 Zadevna družba prodaja kartice turistom, ki obiščejo Stockholm. Te kartice imetnikom za omejeno obdobje in do določene vrednosti omogočajo dostop do približno 60 znamenitosti, kot so turistične zanimivosti ali muzeji. Imetniki kartic so upravičeni tudi do uporabe približno desetih storitev potniškega prevoza, kot so vožnje, ki jih opravljajo avtobusi in ladje Hop-on Hop-off te družbe, pa tudi ogledi znamenitosti z drugimi organizatorji. Storitve so bodisi obdavčene po različnih stopnjah bodisi oproščene davka. Imetnik uporabi kartico za plačilo vstopnine ali uporabe in zgolj prisloni kartico ob poseben čitalec kartic brez dodatnega plačila. Organizator nato v skladu z pogodbo, sklenjeno z družbo, od družbe za vsako vstopnino ali uporabo prejme plačilo do določenega odstotka običajne cene vstopnine ali uporabe. Organizator imetniku kartice ni dolžan omogočiti več kot enega vstopa. Družba ne zagotavlja najnižjega števila obiskovalcev. Ko je dosežen vrednostna omejitev, kartica ni več veljavna.
- 20 Obstaja več različic kartice z različnimi obdobji veljavnosti in vrednostne omejitve. Kartica za odraslega, veljavna 24 ur, stane 669 SEK. Med veljavnostjo lahko imetnik uporablja kartico za plačilo storitev, katerih vrednost znaša do 1800 SEK. Obdobje veljavnosti začne teči, ko je kartica prvič uporabljena. Kartica mora biti porabljena v enem letu od nakupa.
- 21 Komisija za davčno pravo je ugotovila, da kartica ni večnamenski kupon. Sklenila je, da je iz opredelitve „kupona“ v povezavi z določbami o izračunu davčne osnove razvidno, da mora imeti kupon neko nominalno vrednost ali se nanašati na nekatere opredeljene dobave blaga ali opravljanje storitev. Po njenem mnenju mora iz kupona jasno izhajati, kaj je mogoče dobiti v zameno zanj, čeprav lahko, kadar gre za večnamenski kupon, obstaja negotovost glede, na primer, davčne stopnje ali države obdavčitve.

Stališča strank

Skatteverket

- 22 Za kartico naj ne bi bilo značilno, da se zamenja za blago ali storitve, in naj je zato ne bi bilo mogoče šteti za „kupon“. Lastnost, po kateri se take kartice razlikujejo

od drugih, naj bi bila, da veljajo le omejeno obdobje (med enim dnevom in petimi zaporednimi dnevi) in da imajo visoko vrednostno omejitev glede na obdobje veljavnosti. Šlo naj bi za vrsto doživljajske kartice, ki imetniku omogoča dostop do velikega števila znamenitosti in neomejenega števila voženj na avtobusih in ladjah Hop-on Hop-off. Več ko se kartica uporablja, večji naj bi bil znesek znižanja, do katerega je upravičen imetnik v primerjavi z običajno ceno, ki bi jo plačal, če mi moral plačati za vsako posamezno znamenitost. Zaradi visoke vrednostne omejitve kartice in kratkega obdobja veljavnosti naj bi bilo gotovo, da povprečni potrošnik kartice ne bo porabil v celoti.

DSAB Destination Stockholm AB

- 23 Kartica naj bi bila večnamenski kupon. Organizatorji naj bi bili dolžni sprejeti kartico kot plačilo. Iz pogojev, ki veljajo za imetnike kartice, naj bi bilo jasno, za katere storitve je mogoče plačati s kartico in kdo so tisti, ki jih opravijo. Imetnik kartice naj bi lahko kartico uporabil za vse znamenitosti, ki jih ponujajo organizatorji, s katerimi je družba sklenila pogodbe, do zadevne vrednostne omejitve. Kartica naj bi izpolnjevala merila iz člena 30a, točka 1, Direktive o DDV. Za to, da bi se nek instrument štel za kupon, naj ne bi bilo možno naložiti nadaljnjih zahtev. Kartico naj bi bilo mogoče uporabiti kot plačilo za storitve, ki so obdavčene z različnimi davčnimi stopnjami. Zato naj ob izdaji ne bi bil znan znesek DDV, ki ga je treba plačati za storitve, zajete s kartico.

Nujnost sprejetja predhodne odločbe

- 24 Določbe v Direktivi o DDV, ki se nanašajo na kupone, so relativno nove in se uporabljajo za kupone, izdane po 31. decembru 2018. Zdi se, da Sodišče še ni imelo priložnosti sprejeti stališča o tem, kako je treba razlagati pojma „kupon“ in „večnamenski kupon“. Stranki se ne strinjata o tem, ali je treba kartico, kot je ta iz postopka v glavni stvari, šteti za večnamenski kupon. O vprašanju, kako je treba obravnavati take kartice, se je razpravljalo v odboru Unije za DDV, vendar glede tega ni bilo doseženo soglasje. Glede na informacije iz postopka v glavni stvari se je za podobno kartico pred tem na Danskem štelo, da je večnamenski kupon.
- 25 Glede na navedeno Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče) meni, da je treba pri Sodišču vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe.

Vprašanje za predhodno odločanje

- 26 Glede na navedeno Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče, Švedska) Sodišče prosi za odgovor na to vprašanje.
- 27 Ali je treba člen 30a Direktive o DDV razlagati tako, da je kartica, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki imetniku daje pravico do prejemanja različnih storitev na danem kraju v omejenem obdobju in do določene vrednosti, kupon in ali je – glede na te okoliščine – večnamenski kupon?